

Administrativă
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare nr. 22
teritoriul național nu se pri-
mesco. Manuscrisurile nu se re-
trimis!

Birourile de administrație:
Brașov, piața mare nr. 22

Imprimerii mai primite în Viena
Eduard Weiss, Haasenstein & Vogler
(Otto Haas), Herrlich, Schickel, Alois
Kornel, M. Duka, A. Oppelt, J. Don-
nerberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Haas, Kitzler, Bernat;
în Frankfurt: G. L. Zamb; în Ham-
burg: A. Schuler.

Prețurile inserțiilor: o serie
rămânând pe o colină 8 ex.
și 80 ex. simbru pentru a pu-
blicare. Publicații mai dese
supra tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 ex. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

Abonamente pentru ANSTRO-UNGARIA
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

Pentru ROMANIA și STRĂINĂTATE:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se primumără în toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.

Abonamentul pentru BRAȘOVU:
In administrație, piața mare
nr. 22, săptămânal 1 fl.; pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruia în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 274.

Brașov, Joi, 12 (24) Decembrie.

1891

Sărmanul Ardealului!

Brașov, 11 Decembrie st. v.

În vorbirele, ce le-a ținut în Clușiu, contele Apponyi dicea, că „Ardelul este turnul amenințat, a cărui pază trebuie doborâtă!”

De ce și de cine se fi amenințat Ardelul, tocmai acum când cea mai mare liniște domnesce în acest colț al lumii și când nimic nu s'a petrecut, ce ar justifica o astfel de temere?

Și totuși Ardelul este amenințat! Dușmanul cel cumplit, care destăpână frică și groază este reaua conștiință a acelora, cari îl stăpânesc. Li nelinistesc conștiința, că interesele de viață ale populației băștinașe ardeleni sunt cu totul năpăstuite și călcați în picioare, și-i turbură gândul, că până ce dezvoltarea națională a acestei populații nu va fi cu totul nimic, ea va putea să reclame într-o dă drepturile sale, și va putea cere seama dela aceia, cari privesc la Ardelul numai ca la un domeniu pentru satisfacerea poftelor și a intereselor lor de rasă, fără de nici o considerație față de adevăratele trebuințe ale marelui majorității a populației sale.

Ardelul este amenințat, fiindcă guvernul unguresc, care nu contribuie din visteria statului nici o lăscăie pentru școlile și cultura Românilor, n'a ridicat destule școlile maghiare și n'a cheltuit sume destule de mari în favoarea celor 500,000 de Ungro-Săcui din Ardelul.

Ardelul este amenințat, fiindcă guvernul unguresc n'a înființat încă până acum în spațiile făcării școlile populare române câte o școală de stat maghiară pentru asigurarea rasei Ungro-Săcuiilor ardeleni, care arată așa de puțin spor față cu Români. Ardelul este amenințat, fi-

indcă miile, sutele de mii și milioanele, ce le-a cheltuit și le cheltuesce guvernul unguresc numai și numai în favoarea înaintării culturale, economice și industriale a Ungro-Săcuiilor ardeleni, nu li se par acestora de ajuns spre a întări aici stăpânirea rasei lor pentru toate timpurile.

Este amenințat, în fine, Ardelul, fiindcă contele Apponyi voiesce să trecă acum înaintea Ungro-Săcuiilor ca mai mare apărător al lor, decât Szapary cu colegii săi, și le promite, că le va îndoi paza, adică va cheltui îndoit pentru ei, decât îi voru da voturile la alegerile viitoare dietale, ca să potă ajunge mai curând la putere.

Sărmanul Ardelului! El este cel mai urgisit și prigonit dintre toate țările monarhiei, chiar și Ungro-Săcuii dela putere se sânt asupriți în el, și totuși la el alergă și unul și altul, când e vorba de a fi séu a nu fi. Acum trebuie să-l vedem transformându-se în teatru de război, trebuie să vedem pe vechile sale plaiuri desfășurându-se crunta luptă între Apponyști și Szaparyști, cari se bat pentru că fiă care se crede mai îndreptățit și mai chemat de a-l apăra.

Ciudată privelisce!

Și nemulțămitori sunt Ungro-Săcuii ardeleni! Se plâng și se vaietă mereu, că nu se face destul pentru ei, când conaționalii lor din Țara ungerescă se bat între ei, vrând care de care să-i apere mai bine și să-i scape mai curând de toate pericolele închipuite.

Unul din mamelucii lui Szapary, faimosul crainic al maghiarisării Ardelului, Săcuiul Bekszics, se plânge în foia bugetară din Clușiu, că Apponyi a făcut mare nedreptate guvernului Szapary și partidei sale, susținându-

că au neglijat pe Ungro-Săcuii ardeleni.

Dămă mai jos un estras, din articolul caracteristic și instructiv al lui Bekszics, care nu poate lăsa pe nimeni în îndoială asupra faptului, că totuși ce s'a făcut și se face de către guvernul unguresc în Ardelul, s'a făcut și se face numai și numai în folosul rasei maghiare, cu totală desconsiderare a celorlalte.

Acastă politică de maghiarisare tradusă în cifre, nu mai are lipsă de comentariu!

Asupra unui moment înses trebuie să facem observările noastre.

Săcuiul îngâmfat, bine hrănit din fondul reptilelor, privește pe lângă toate încă cu dispreț la Români, cari, urgiși și prigonți cum sunt, își jertfesc și ultimul creștar pe altarul cultului lor național. Vrând adică să arate cât de mari merite și-a câștigat contele Csaky cu famulusul său Berzeviczy pentru cultura națională maghiară în Ardelul, dice, că „din norocire” aici „cultura română nu există”, er cultura săsescă ministrul și secretarul său au sciut-o paraliza înființându școlile de stat maghiare în Brașov, Sibiu, etc.

Cine s'a găsit să ne apretieze cultura! Tocmai Săcuiul!

Un lucru uită înses mamelucul lui Szapary. Uită că toile unguresci și mai în urmă contra-memoriul studenților maghiari tocmai aceea au susținut-o mai tare, că există în Ardelul o cultură română, că de aici a trecut chiar și în România și că această amă avé să-o mulțumim numai Maghiarilor.

Și ce face Csaky cu Berzeviczy de dimineața până seara alta, decât că în timp ce decretază înființarea de școli de stat și de Kizedovuri maghiare, nascocesc mereu nouă măsuri și porunci spre a împiedeca înaintarea în cultură

a Românilor, spre a face cu neputință dezvoltarea învățământului și a cultului lor național?

Și decât în urma acesta s'ar pute dice ați în fața milionelor, ce se cheltuesc exclusiv numai pentru scopurile de cultură maghiare, că Români ardeleni în realitate n'au încă cultură, cine poartă vina, Szapary ori Apponyi ori toți cu întreg sistemul nefericit de guvernare unguresc?

Răspunsul îl va da istoria, singurul judecător drept!

„Ardelul și guvernul Szapary.”

Descoperirile, ce le face sub titlul acesta Gustav Bekszics, în fruntea reptilei „Kolozsvár” nr. 289, cu scop de a combate pe Apponyști, cari susțin, că guvernul Szapary n'a făcut nimic pentru Maghiarii ardeleni, sunt cu mult mai importante, decât se le putem trece cu vederea.

Dice d-lă Bekszics, că programul guvernului Szapary față cu Ardelul este înălțarea și dezvoltarea cultului național maghiare în Ardelul și crearea industriei în Secuime, pentru ca superioritatea economică să fiă a rasei maghiare. „Purcedându de aici, ministrul de culte și instrucție publică a pus deosebită îngrijire pentru dezvoltarea cultului național (maghiare) în Ardelul. Meritul acesta este mai ales al contelei Csákó și al secretarului de stat Berzeviczy; ei au făcut ca cultura națională (maghiară) să înflorească așa de frumos în Ardelul. Spre nenorocirea noastră, cultura națională valachă nu este încă în Ardelul; er față cu cultura săsescă ministrii de culte și instrucție publică au ridicat institute culturale naționale maghiare în orașele săsesci. În Brașov s'a înființat o școală superioară reală de stat, academiă comercială și școală de industrie. Numai edificarea școlii reale superioare a costat 102,000 fl. În Sibiu încă a înființat un gimnaziu de stat.”

Atențiunea principală înses — dice d-lă Bekszics — a dat-o orașelor ma-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Primul sărut.

Schiță.
D-rei H.

Ambii treceau prin desișul brașilor. Caldura verii era atât de intensă, încât nici paserile nu mai sfășiau aerul în sborul lor. Frunza nu se clătina, numai din apropierea râului venea încoace câte o suflare mai răcoroasă, aducându cu sine mirosul de fână cosită.

Totul era în tainică tăcere, natura părea, că zace în ferbințele frigurilor de dragoste...

Iancu stete în loc, își luă pălăria din cap și o bătea, bătea de agitare și de nădușă mare. Apoi privirea și-o îndreptă erăș spre ea, care, aici în verdăță, îi părea frumoasă oa o vedenie.

Și Elisa căuta cam pe furiș la el. Ea îl afla voinic, mândru la faptură, dăr, constatându aceste, își dicea, că încă nu urmază să-l iubească. Ce-i drept, Iancu i-se părea a fi mai interesant decât ceilalți tineri, cari îi curte-

neau, — fața lui cam rustică, arșă de soare, temperamentul lui viu, totă înfățișarea lui trada că se nutrește într-o sferă mai activă, decât în tândălrile amorose, cari țin de ați până mâne.

El iubea din cale afară pe Elisa, nu s'a imbulzit înses a-i spune și cu vorba, căci o vedea totdeauna încunjurată de cavaleri și pețitori; cu toate aceste, densusul nu era omul a se desnădăjdi ușor. Li plăceau luptele mai grele și succesele cu trudă câștigate...

De-altminte, așa o avea de dragă, încât sentimentul-i violent i-se părea a fi o boală, de al căreia contagiu va avé și dēnsa în scurtă a suferi, fiindcă el nu putea crede, să-i fiă scrisă a pătîmi singur și ndeșert.

Până a-și vedé înses visul cu ochii, se hotărî să tacă.

Și acum, când pășia alături cu ea, își îneca suspinul, căci bine cunoscea el crudimea ei!... adică o scia chipul de bunăte, der o e în stare totuși a ride ca un copil rău și răsfățat de durerea arsurilor, pe care focul ochilor ei le pricinuia inimilor bărbătesci.

Câte-odată, densusul pândea după expresia acelor ochi, — într'ensii se oglinda atâta iubire și blândețe... der er ilă cuprindeau temeri ca și de-o deșertă nălcuire, căci cine scie, decât nu totu cu aceeași blândă rădă ademeniră ei și pe alți muritori pentru a-i pute în urmă respinge cu răcă.

Cine scie?...

Toți ceilalți puteau să suportă un refuz din partea ei, înses el! el o iubea pân' la nebuniă și nu 'și închipuia traiul fără dēnsa. Simția, că momentul e aproape, când trebuie să-i spună și să-i ceră seamă pentru chinurile ce le-a suferit și le suferă și de și pentru ea!

Inima Elisei rămase nemișcată până acum. Conceptele ei despre amor erau forte înalte.

Lumea de astăzi dice amoră cătră acel sentiment, ori mai bine nesentiment, care la început se arată atât de setos, în scurtă timp înses totu aceeași plăceri, ce mai înainte îi dădeau aventură, îl lasă neatins și rece, în schimb, înses îi rămâne imaginațiunea, carea după o scurtă odihnă, începe din

nou a fermenta și a-i pune în suflet alte chipuri, alte dorințe.

Ea înses, Elisa, nu voia a iubi astfel; ba dicea adese, că nu vré de loc a-și încurca viața'n dragoste.

Dēnsa avea deci principiile sale!

Cuminte era, așa o ținea lumea și așa se ținea și ea pe sine câte-odată.

Și credea, că toate voru merge strună ca până-acum... Ce-i drept, însă dar își impuse convenită rezervă, însă dar arunca surisul ironic asupra celor amoresați în ea, totuși să înbărbătau mulți să ncerce a-o cuceri; acesta o făcea cu atât mai vartos, fiindcă nici din ochii ei de viole, nici de pe buzele-i cam pline nu se puteau tocmai bine descifra strasnicele hotărri de a nu se da prinsă dorului; din contră, unii cavaleri mai pricepători pretindeau, cumcă flacăra albastră a ochilor trada un natural pasionat și că roșăta buzelor ei provenea dela bogăția de sânge...

Cu toate aceste, ea nu realisă încă nici deducțiunile nici speranțele acelor pricepători mari, căci nu scia de ce, der o plictisau declarațiunile istețe, der sar-

ghiere și Secuimei. Cheltuiala anuală a universității din Clușiu și a preparandiei profesorelor nu face mai puțin de 300,000. Totuși acolo preparandia pentru învățători a costat 100,000 fl., școala superioară de fete pe an 7500 fl., școala comercială 5500, școala mediă unitară 7700, institutul surdo-mușilor 3400, statutul ardeleanesc catolic 12,000 fl. Numai pentru edificări a dat statul 924,000 din buget. Acestea însă în cea mai mare parte s'au făcut în orașele ungurești și contele Csáky a prelininat din bugetul anului viitor 32,000 pentru colegiul „Miko“ din Seps-San-Georgiu.

Intru adevăr, continuă d-lu Bekszics, ministrul de culte a dat o deosebită atenție orașelor Seps-Sent-Georgiu, Odorhei, Deva, Elisabetopole, Orăștia și Cristurul secescu. În Seps-Sent-Georgiu ajută cu câte 10,800 fl. anuală colegiul amintit. În Cristurul secescu a înființat preparandia de stat, în Orăștia a dat 10,000 fl. pentru o școală mediă, în Odorheiul secescu a făcut școală reală superioară, în Elisabetopole gimnasiu, în Deva școală reală superioară cu internat, care a costat 114,000 fl.

D-lu Bekszics spune apoi, ce-a făcut ministrul Baross pentru Ardél și pentru maghiarime. Elu adevărat prin sprijin însemnat a făcut să se construiască o mulțime de căi ferate vicinale; a făcut căi și șosele mai ales în Secuime, încât nici un ținut al țării nu se poate lăuda cu astfel de căi. Prin împrumuturi efține și ajutoare a înființat fabrici și ateliere de industrie, mai ales în Treiscaune. Sub titlul ajutorării industriei, Ardélul primește pe an nu mai puțin de 60—70,000 fl. Dér Baross are merite și cu privire la cultura națională (maghiară). Pe lângă linii ferate, a edificat în cuiburile de vespă ale valahiei, școle ungurești pentru copii funcționarilor ungurești dela căile ferate, d. e. în Piski, Blașiu și în alte părți. Insuși „Emke“ (Kulturregyletul) a cunoscut meritele lui Baross, căci l'a ales membru onorariu.

Bekszics ne spune mai departe, că n'a rămas mai îndărățit nici multu hui-duitul ministru de honveđi, br. Fejerváry, căci elu a dat furnizări pentru honveđime în preț de 347,000 fl. industriașilor ardeleni. Din această sumă nu mai puțin de 174,000 au primit industriașii maghiari prin intervențiile lui „Emke.“

In urmă seculului-mamelucă Bekszics laudă și pe ministrul de agricultură contele Bethlen Andráș, apoi sfârșește cu grave imputări la adresa lui Apponyi.

SCRILE ȚILEI.

— 11 (23) Decembrie.

Societatea funcționarilor comerciali

români, cu sediul în București, va fi reprezentată la congresul funcționarilor comerciali germani, ce se va ține în Berlin la finea lui Ianuarie a. v. prin d-nii Ciurea, Mureșianu și Fainu. Totodată se anunță, că în curădu numita societate a funcționarilor comerciali va face o manifestație, cerădu guvernului român și reprezentanților țării votarea de urgență a repausului de Dumineca.

**

Fometea în Rusia. Comisiunea instituită sub presidența d-lui Abaza, pentru a organiza lucrări publice în ținuturile bănuite de fomete, cuprinde pe miniștrii de interne și de finanțe și pe controlorul Imperiului. Generalul Annenkoff este desemnat pentru a dirige aceste lucrări, pentru cari s'au acordat 10 milioane. Afară de 35,851,900 ruble, ce s'au împărțit înainte pentru făine și semințe, s'au mai distribuit încă în Octomvre și în Noemvre 23,917,000 ruble.

**

Prințul Ludovic Napoleon, care după cum se știe servește cu gradul de colonel în armata rusă, a fost transferat în aceeași calitate la regimentul de dragoni Nișni-Novgorod în Piatigorsk.

**

Poșta, aproape de-o săptămână, ne sosesce foarte neregulată. Diarele din Viena, Praga, Pesta, Clușiu și din alte părți le primim abia la 4 ore d. a. Asemeni întârzieri se întâmplă și cu poșta din România.

**

D șora Irena de Brennerberg, care va petrece sărbătorile în Brașov, va da aici, la dorința mai multora, în 29 Decemvre st. n., cu amicalul concurs al societății filarmonice, un concert, asupra căruia atragem atenția publicului iubitor de muzică.

**

Licențiat. Din Clușiu ni se scrie, că la 16 Decemvre n. c. d-nul Vasiliu Ianza a primit la universitatea de acolo licența în științele politice universale.

**

Distincțiune. Aflăm, că domnul Dr. Demetriu Radu, parochiu unit și director de studii la seminarul latin în București, a fost numit protopop onorariu.

**

Musica regimentului 82 de infanterie, va da un concert Vineri în 25 Decemvre n. c. în sala hotelului Central Nr. 1. Programul este următorul: 1) Rich. Wagner: Trompeter Aufzug din secolul XVI, din opera „Meistersinger“. 2) Mendelssohn - Bartholdy: Ouverturnă la „Ein Sommernachtstraum“. 3) F. Sommer: „Schiller-Vereins-Ball-Tänze“ vals. 4) P. Mascagni: Potpurriu din opera

„Amico Fritz“. 5) Liszt: „II Rhapsodie Hongroise“. 6) Stern: „Carneval de Bucarest“, Fantasia românească. 7) Ioh. Müller „Gross Wien“, Thongemälde. 8) Schebek: „Chor der Derwische“, Scenă orientală. 9) F. Lehar jun. „Elfentanz“ concert-vals. 10) Zeller: Potpurriu după motivele operetei „Der Vogelhäudler.“

Boemii și guvernul austriac.

(Din camera austriacă.)

Dep. prințul Carol Schwarzenberg se ridică anume spre a răspunde lui Greg. Elu ăie:

Câteva observări ale dep. Greg au fost de natură să provoace, la ceilalți membri ai clubului nostru și la ceilalți reprezentanți ai aceluiași țeri, pe care o reprezintă dep. Greg, o astfel de vătămare a sentimentelor lor patriotice, austriace și dinastice, încât am fost însărcinat, ca să combat aceste expresiuni și să le resping în modul cel mai hotărât în numele acelor Boemi, cari nu-și au sediul în clubul Cehilor tineri și în numele acelor fii ai poporului boem, cari nu sunt reprezentați în grupul dep. Greg.

Vorbitorul apoi amintind expresiunea dep. Greg privitoare la încoronarea de rege în anul 1526, se încercă să dovedească, că alegerea de rege din 1526 a fost pentru binele și prosperarea Boemiei, și ori de câte ori s'a abătut dela idea și convingerea despre avantajele ce i le-a adus formarea de stat, ce se numește Austria, totdeauna Boemia a avut să sufere cele mai mari dezavantaje. Decă d'ă, adăuse el, casa Habsburg a învins în lupta dela Muntele alb, acesta n'a fost o nenorocire, ci fericirea și scaparea Boemiei și a poporului boem.

Dep. prințul Carol de Schwarzenberg: Sunt destui oameni raționali și liniștiți între D Vóstră, cari recunosc, că aici în casa acesta și în Austria peste tot, numai aceia pot avea un succes, a căror părere este, că întregă monarhia și părțile ei, pot prospera numai vice versa prin avantaj reciproc și că fără dezvoltarea, și desfășurarea unei părți a statului, totalitatea întregului stat nu poate exista și că din contră chiar și părțile singurate nu sunt asigurate în existența lor, decă statul întreg nu este asigurat. Credeți D-Vóstră, că puteți conta la un succes și la încrederea altora, decă simțul D-Vóstră patriotic și iubirea cătră Austria, nu e liberă de ori ce bănuelă și decă patriotismul austriac nu e nepătat?

Dep. Vașaty: Nu ne da lecțiune de patriotism.

Contele Hompesch: D-le președinte, vorbitorul e necontenit întrerupt (Președintele sună clopoțelul).

Dep. prințul Schwarzenberg: Cum se poate înșe presupune un astfel de patriotism, decă, durere, aici se vorbește în numele poporului boem despre ura în contra celeilalte părți a Austriei și în contra statului întreg?

Dep. Vașaty: În contra modului de procedere al guvernului.

Dep. prințul Schwarzenberg: Regretu, s'a vorbit, că în mijlocul poporului boem crește ura în contra statului comun. Ce înțelegeți D-Vóstră sub statul comun întreg? Eu sub acesta pot înțelege numai suma părților singurate. Pe cine urăți D-Vóstră așa-dă; pe cine urăște poporul boem? Pe Poloni? Pe ceilalți colegi slavi ai săi?

Dep. Vașaty: Sistemul de guvernare.

Dep. prințul Schwarzenberg: Pote cineva să urască un dușman, d'ă s'a ăis, că ura față de statul întreg crește în poporul boem. La acesta trebuie să mă întorc, și credu că cu cel mai mare dreptu, căci și eu cunosc simțământul poporului boem, deși nu sunt ales de acesta, și asemenea am venit în contact cu poporul boem în raporturi liniștite, nu agitate și în adevăr potu ăie sinceru, că poporul boem nu împărtășește ura acesta.

Concedu, că poporul boem are să prezente postulate îndreptățite, și că egala îndreptățire în Boemia nu s'a adus în îndeplinire. Acestea le concedu și eu și nu mă sfiesc să declaru, că pote acele măsuri, cari au fost privilegiate acum ca cele mai potrivite pentru încheierea păcii naționale, până acum nu s'au dovedit ca atare. Acestea le concedu și D-Vóstră aveți dreptate, ca și toți ceilalți, să urmăriți cu energiă postulatele D-Vóstră. D'ă ore energiă este aceea, ca să se facă astfel de expresiuni, ca din partea deputatului Greg? (Aplause). Decă se ăie, că poporul boem voese să iasă afară din vâgășele imperiului (Desaprobări la Cehii tineri. Strigăte: Acesta nu s'a ăis!) Mă rog, d'ănsul a ăis: Ura în contra acestui stat face nesuportabil lanțul, cu care Boemia e legată de monarhia, ér dorința de a eși din această legătură, prinde din ce în ce totu mai adânci rădăcini (Audiți! Audiți! în drepta). Decă se fac asemenea premise, cum se va puté mai departe infiltra, la celelalte popore ale monarhiei, o încredere în dorințele, după cum le-ați exprimat D-Vóstră, și deorece sunt postulate îndreptățite, cari până acum, durere, înoă nu s'au împlinit și a căror esențarea noi reprezentanți ai Boemiei de nuanță conservativă, o dorim cu toții, d'ă avem lipsă și de alte elemente și factori, cari să ne ajute la acesta.

Eu credu însă, că în chipul acesta, prin o astfel de dioțiune, ca a unu

bede făcute după șablonu, cu aceleași întorsături de ochi și cu același început și sfârșit alu — focului de paie.

Cătu de neasămănat era loru însă Iancu! Puterea elementară a iubirii lui se impune ore-cum de sine. Ființa lui întregă părea schimbată, când ea se afla de față, din vorbărețu ce era, devenia tăcutu. În prezența ei nu avea spiritul decă nu încerca a-o căștiga, nu încerca pentru-oă nu putea, și nu putea fiindcă emoțiunea îlu stăpânea și nu-lu lăsa să facă vorbă lungă.

Câte-odată, patima-i înăbușită era gata a isbucni, atunci ea simțea ca și când în preajma ei electricitatea ar agita aerul, precum vijelia agitază atmosfera în vreme de vară, ér ceea ce se frământa în internul lui se transmitea atunci ca un curent până în sufletul ei.

Ce simțea? Nu-și putea înoă da seamă despre sentimentul nepriceputu, d'ă observa o sguduire în totă ființa sa, ea se silea însă a păré liniștită, ca și când nimica nu s'ar fi petrecut în interiorul ei.

Iancu vedea interesul ei crescădu față de lucruri, cărora mai 'nainte nu le dădea nici o atențiune, de unu timp înoăce îl întreba mai amănunțit despre trecutulu și ocupațiunile lui prezente.

Mergădu și vorbindu astfel, ei se opriau la câte-o floare mai frumoasă spre a-o culege.

Acestu locu isolat cătu de potrivitu i-se părea pentru destăinuirile inimii! Când i-se va mai da unu asemenea privilegiu? Densii părăsiră o societate, ce se afla în altă parte a pădurii și, întovărășiți de câte-va prietene de-ale Elisei, porniră pe potecă în sus a strînge floricele; prietenele se mai abătură însă și prin alte locuri până ce rămaseră totu mai îndărătu, ér ei se vedură singuri la olaltă. S'a întâmplat tocmai ca în povești! Ea era acum sub scutul și conducerea lui. Cătu îndemănare zăcea pentru elu în împrejurarea acesta, și singurătatea cătu îi prindea de bine!

Ramuri verzi se împreunau pe deasupra capului lor; raze tremurătoare se jucau pe muschiul môle de pe margi-

nea cărării, câte-unu frământu necunoscutu străbătea din când în când văzduhul ca nisce tainice șoptiri, apoi éraš, totulu oădea în liniștea desăvârșită de mai 'nainte.

Numai unu cuvântu ar fi vrut Iancu a scoi dela ea. Voia și elu a-i spune acum, că e nebun de dragulu ei; d'ă gândindu elu aceste, o privi éraš cu adăncime... ea părea a nu ghici sbucimările lui.

Nepăsarea cu care începă d'ănsa éraš a vorbi curmă răbdarea lui, încât se hotărî, că astăci, ba că acuși are să scoi dela ea ceea ce voia a scoi.

În vreme ce aceste se învâlmășau în creerii lui, sorele se înolina spre asfințitu și purpurul lui lăsa o lumină vărgată pe vârful copacilor. Amurgulu serii se apropia și Elisa își iuți pașii.

Ei ajunseră la o stâncă țepișe, din a cărei costă curgea unu isvoru la vale. Din cauza umezelii ea trebui să-și ridice aici nișel haina, scoțădu la ivelă nisce piciorușe elegante, cari luară vederea lui Iancu.

Terenul devenia din ce în ce totu

mai nămolosu, ea nu putea pași fără a se îngloda și elu se imbiă să o trecă dincolo.

Elisa roși.

— Nu! Voiu trece singură, — grăi d'ănsa.

— De ce s'ar fi roșitu ca oirășă, decă i-ași fi indiferentă? — gândi elu.

Ea se opri însă; vedea, că nu e cu puțință a trece prin tină și prin apă cu ghetele-i subțirele.

Apoi îngrițată, voise întorcă înapoi. Ea stete resignată, elu o ridică în brațe și-o trecu.

Elu îi observă însă, că pe aici sunt deja în apropiere de câteva minute de societatea, la care aveau a se reintorce, din contră, pe altă cale, voru face unu încunjuru și voru ajunge abia pe înopțate la țintă, ceea ce ar puté stérni neliniște asupra întârzierii ei.

De astă-dată Iancu pleda bine cauza propriă.

Lângă inima lui, ce bătea a alarmă, mai bătea una cu putere. Atunci, fermecată de mlădișă povară, simțea, cum pornirile inimii dau năvală peste mințelul lui; numai unu doru, o trebuință îl răsuță stăpânea acum — de a-și lipi buzele lui

Gregor, nu se poate conta la amici, și că chiar în amicii de până acum se poate stărni neîncredere. (Va urma).

Cronică din Budapesta.

Budapesta, 20 Decembrie 1891.

— *Miscarea literară la societatea de lectură „Petru Maioră”.* D-lă Floriană Munteanu a cetit operatul său intitulat: „Aerul atmosferic din punct de vedere chimico-higienic.” D-lă George Morariu a ținut o prelegere despre „Phtisis tuberculosa pulmonum” (oftică), în care cu privire la terapia ei, și, deosebi, că „decă încă multă vreme nu va succede medicilor a o ajuce în cadrul morburilor vindecător, măcar în înfelesul acela, cum a succedut lui Jenner cu variola, lui Pasteur cu Antraxul și cu Lissa (turbarea), lui Kitasato în Bac. emphisematosus gangrenosus, ceea ce se poate spera în urma descoperirilor lui Robert Koch, atunci legislatorii filantropi ai lumii vor fi chemați a căuta un mijloc, prin care să se împiedece perpetuarea unei astfel de generații, care se pare, că se nasce numai ca să sufere și să moră.” D-lă Ilie Cristea a cetit operatul său intitulat: „Unele indigații pentru susținerea și promovarea sănătății la copii. D-nul Floriană Munteanu a reprodus cântecelul comic „Mama Anghelușă” de V. Alexandri. D-lă Ioană Cifrea a cetit o parte din operatul său intitulat „Concubinatul, originea și dezvoltarea lui în dreptul romană.”

— *Profesori noi.* D-lă Antoniu Cighi, prof. gim. în Beiuș și d-nul Emiliană Popescu din Dumbravă, teolog abs. și absolvent al facultății filosofice dela univ. din Budapesta, au depus cenzura profesorală în zilele acestea înaintea comisiunii esaminătoare de aici.

— *Ferii.* Astăzi se începu la universitatea din Budapesta feriele pentru sărbătorile Crăciunului și durează până în 7 Ianuarie viitoră.

— *Reclamă jidovescă.* Mai zilele trecute era plin orașul cu afșuri mari roșii, pe care era imprimat cu litere de 50 cm. înălțime teribilul cuvânt: *Krieg*, și după aceea se spunea cu smerenie jidovescă, că nu este nici o cauză a se teme de rebel, căci nu va fi; der oine voescă să vadă rebel, n'are decât să ostenescă de seră în cutare „orphiu.” —riu.

Discurs,

rostit de d-lă Andreiu Cosma, cu ocazia inaugurării noii școle de fete a Reuniunii femeilor române sălăgene.

...Dămnor! Domnilor! Demetriu Bolintineanu, scriind despre Români din Macedonia și de: „Femeile singure țin la nația lor. Decă vreodată acest

popor va scăpa de a fi contopit, va avea o limbă cultă, o literatură, o istorie, un nume, în sfârșit, el va datori acesta numai femeilor române.

Nu voi să esagerez și deosebi deosebi în totă estensiunea și despre femeia română dincă de Dunăre, unde starea culturală și socială deși destul de vitregă, nu este atât de tristă și desepată, ca pe femeia să o considerăm ca singura scăpare a naționalității noastre, — nici ea nu-și arde asta, der datori suntem a aduce femeii tributul de recunoștință, că prin furtunile, ce au trecut peste capetele noastre, ne-a conservat o limbă dulce ca mierea, armonioasă ca cântecul îngerilor, căci până când bărbatul român vécurea întreg a luptat contra deo și sute de dușmani spre a-și scăpa moșia străbună

Și pleca în veselie
Pe frumoasa lui moșie
De păgân să o ferescă
Și ca domn să o domnescă —
— femeia acasă legăna copilul său și-i da pregătirile și crescerea de vitéz, cântându-i:

Nani nani copilaș
Dragul mamei feciorăș,
Că mama țe-a legăna,
Că mama ti-a descânta
Să te faci un vitéz mare
Ca Domnul Stefan cel mare,
Vitez mare și frumos
Ca un sora luminos
Să fii verde la răboiu
Să scapi țera de nevoi.

Apoi când copilul a crescut mare și întreba pe maica sa:

Maică, măicuța mea
Cum să scap de cursa rea,
Căci un glas prevestitor
Mi totu spune o'am să mor,

Maică-sa lă povățuesce:

De-ai să mori, draguțu meu,
Făc ce-a vră Dumneșu,
Der să soii tu dela mine,
Că-un Română voinic
Pân'ce cade, pân'ce mure
Calcă șerpilor în picioare.

Mame! Mamele au plantat în copii iubirea învățată a limbii naționale și când i se impunea o limbă străină poporului român, el ofensat în simțul său a exclamat:

Muscălesce ou înveța
Când io limba mi-ou tăia,
Când va cresce grâu în tindă
Și v'ajunge spicu n grindă,
Și va cresce grâu în casă
Și v'ajunge până în mesă.

Voinicii astfel legănați, descântați și povățuiți, au creat istoria nemului românesc. Poporul eșit de sub această corotire a femeii române, a putut merita, ca singur despre el să dăcă istoria, că „luptă mai multă pentru limbă, decât pentru viață.”

Ași fi pute prea lung, decă așa trece la specialități, spunându toate câte au făcut femeile române pentru a ne scăpa de perire, spre a ne elupta un

ferbinț de frageda ei guriță — și el o sêrută așa, ca și când ar fi voit să o topescă cu sêrutul său.

Er ea fricosă, tremura ca franța, simțindu-se și ea pradă unor nouă emoții; ba îi părea, că d'odată câte patimi zăceau amorțite în sinul ei curat, toate, toate se treziră în acea clipă, scuturându cometele sălbatice și frecându-și ochii schinteitor, ca și când ar fi înscințat pe stăpâna lor, că, deo, li-s'a urit de somn...

Sêrutul este o poezie ilustrată, efectul lui cine l'ar pute însă defini? Cine ar sci analiza dulcea beție și acea vrajă neînțeleasă, de care este atunci cuprinsă ființa omului?

Isvorul din apropiere murmură în cetișor, paserile încep să cânte și a sbura veselă prin orengi, un vânt ușor bătea acum și răcoria fruntea ei albă, deșteptându-o mereu din zăpăcăla, în care căduse.

Când în cap îi veniră idei mai lămurite, atunci ea aruncă priviri mânișe asupra vinovatului... apoi repede, ușoră ca o căprioară, o luă la fugă pe potecă

în jos. Iancu grăbi ca nebun după densa și-o rețin de mână.

— Nu fi copilă, și deosebi densul cu glas domol — nu fugi. Judecătorul nu fuge de acusat. Ai să-mi spui — adăuse el foarte serios — ce pretinzi să faci ca să te împac, vrei să mor?... Pêtrunderea, cu care o privia densul, o încredință, că el este în adeveră omul, care și face ceea ce dăce! Deo nu are să-l pedepsescă prea aspru, nici să-l ia în glumă.

Cumpânindu-le toate aceste, căntătura ei alunecă pe peptul lui atletic, pe locul acela, unde cămașa lui albă arăta o mică-mică turtitură,..... acolo o ținuse densul strinsă la pept și această neînsemnată descoperire îi renou toate senzațiunile acelei înfocate sêrutări.

Atunci se convinsă și ea, că îl iubesc, de aceea ea îi zimbă cu fericire aceluia, care nu se lăsă a fi refuzat, căci invigurosă de aerul prospăt al fânătelor, el însuși a urmat după teoria cântecului popular:

Judecata e făcută
La-o n brațe și-o sêrută.
Lucreția C. Olariu.

nume strălucit, ci mă mărginesc a accentua, cu bel mai mare fiu al Sălașului, Simeon Bărnăuț, rolul important, ce-l are femeia: „femeile sunt principiul familiei, familia este principiul statului, virtuțile cele domestice sunt fundamentul virtuților sociale, iubirea familiei este schinta cea dintău a iubirii de patriă. Ordinea cea bună, care o ține o mamă bună în casă, este cel dintău element al ordinii, care are să domnescă într-o țară civilizată și fericită. Deo vor lipsi aceste elemente, atunci statul se va desface, va căde în toate părțile și nu va mai avea nici o consistință.”

Femea are să lumineze generațiunea viitoare, să făă cea dintău învățătoare a ei, să înfrumșeze societatea, — să o regezeze.

Fiind atât de important rolul femeii și atât de sublimă chiamarea ei, ore noi, societatea română, prin o ne-am achitat față de femeia, în schimb marilor servicii, ce ea a prestat în interesul existenței noastre? Când și prin ce am conlucrat, ca să-i desvoltăm rarile virtuți, ce posedă? Ce am făcut în interesul culturai ei?

Nu cred să putem răspunde la toate aceste întrebări, decât pôte provocându-ne la câte-va casuri sporadice mai recente, der — să recunoșcem — cultura femeii, jumătatea parte a poporului, e peste tot neglăă, deși precum prea nimerit constată veteranul G. Barișiu: Creatorul, care a făcut pe femeia trup din trupul nostru, suflet din sufletul nostru, veonica lege a virtuții, spiritul ceresc al creștinătății, instinctul sănătos al conservării și al înmulțirii noastre, în sfârșit onorea noastră națională, ne impune datorința absolută, dela care nu ne putem dispensa, ca să conlucram din tot sufletul, din toate puterile noastre, pentru înaintarea culturai femeii.

Neglijarea în cultură a femeii o esplică un din egoismul, alți din nepăsarea bărbaților, și o cred la amândouă acestea.

Abstracția făcându dela adevărul, că interesarea pentru cultura femeii ar trebui să vorască din simțeminte mai nobile, din spiritul ceresc al creștinătății, din legea virtuții, și nu ar avea a face cu egoismul, din parte-mi găsesc, că egoismul bine înțeles al bărbaților îl justifică desconsiderarea culturai sexului femeesc. Admițând, că femeia este trup din trupul nostru, suflet din sufletul nostru: acest trup și suflet numai atunci pôte fi deplin sănătos, scutit de dureri și scaderi, decă toate părțile lui sunt asemenea grijite; numai în acel casu pôte opera cu succes, decă toate părțile sunt în deplină armonie.

(Va urma.)

Invitare la prenumerațiune.)*

Subscrisul în timp de mai multă an am arangiat o bogată colecțiune de produse ale literaturii populare din ținutul Năsăudului.

Întreaga colecțiune ce cuprinde multe piese alese, cari până acuma n'au fost publicate nicăiri, am împărțit'o în următoarele opt părți: 1) Doine și hore; 2) Satire; 3) Balade și romane; 4) Colinde și alte cântece religioșe; 5) Proverbe, ghiciri, sentințe; 6) Datine și credințe; 7) Bocete; 8) Dicționar popular cuprinzându la o miă de cuvinte din popor adunate și erăși poporului date.

Din colecțiunea acesta am mai publicat câte ceva în „Gazeta Transilvaniei” pro 1886 și 1887; în „Familia” pro 1885 și 1886; în „Gazeta poporului” pro 1886 și 1887; „Foișoră” pro 1887, der cu toate acestea partea cea mai mare este nepublicată.

Pentru că aceste frumoșe creațiuni poetice ale geniului poporului român să nu rămână ascunse sub obroc, subscrisul, nedispunându de mijlocele necesare, imi iau voiă a apela la sprijinul amatorilor de literatură populară, rugându-i, ca do-

* Tote foile romănesci sunt rugate a reproduce acestă invitare.

rind a ave colecția mea de piese populare, să aibă bunătate a se înșina înaintea ca prenumerați la subscrisul în Hordou (p. u. Năsăud), de unde îndată după tipărire, li-se va pune la dispoziția întregă colecțiune.

Hordou, 14 Decembrie 1891.

Iuliu Bugnariu,
învățător.

CONVOCARE.

Societatea de lectură română din Clușiu își va ține adunarea sa generală la 25 Decembrie st. n. 1891 după prânț în localitatea sa din piața mare Nr. 12.

Obiectele:

1) Propunerea comitetului.
2) Statorirea bugetului pe anul 1892.

3) Propuneri.
La această adunare sunt poștiți toți P. T. Domni membri.

Din ședința comitetului societății de lectură române, ținută în Clușiu la 6 Decembrie 1891.

Directoratul.

Telegramele „Gaz. Trans.”

(Serviciul biuroului de cor. din Pesta.)

Budapesta, 23 Decembrie. Martorii br. Fejervary au declarat, că nu a fost nici o împăcare după duel între Ugron și Fejervary și că despre afacerea Ugron-Uzelac nici nu a fost vorba în cursul pertractărilor duelului.

Paris, 23 Decembrie. Episcopul Freppel a murit. Deputatul Millevo, va interpela Sămbăta viitoare, guvernul în chestiunea incidentului franceso-bulgar.

București, 23 Decembrie. Cărtăriu împărțit camerei, că Regelui i-s'a făcut cunoscut votul camerei, și că Majestatea Sa își rezervă decisiunea.

DIVERSE.

Iubileul princiar. Anul 1892 va fi bogat în jubileurile capetelor încoronate. În prima linie este un iubileu în casa noastră domnitoare. În 8 Iunie vor fi 25 de ani, de când împăratul și împărătesa Austriei s'au încoronat ca rege și regină a Ungariei la Pesta. Regele Cristian IX și regina Luisa de Danimarca și vor serba în 26 Mai nunta lor de aur. Este cunoscut, că regele George I și va serba nunta sa de argint cu regina Olga în 27 Octomvrie 1892. În 8 Octomvrie și va serba nunta de aur marea duce de Sachsen-Weimar cu principesa de Reuss.

Cursul la bursa din Viena

din 22 Decembrie a. c. 1891

Renta de aur 4%	106.90
Renta de hărtă 5%	101.90
Imprumutul căilor ferate ungare - aur	116.80
do argint	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	118.--
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	---
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	---
Bonuri rurale-ungare	92.70
Bonuri croato-slavone	104.75
Despăgubirea pentru dijma de vinț unguresc	---
Imprumutul cu premiul unguresc	137.75
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	129.75
Renta de hărtă austriacă	92.50
Renta de argint austriacă	92.20
Renta de aur austriacă	109.55
Losuri din 1860	137.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1013.--
Acțiunile băncii de credit ungar.	323.--
Acțiunile băncii de credit austr.	283.75
Galbeni împărătesci	5.60
Napoleon-d'ori	9.35
Mărci 100 imp. germane	87.92 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	117.85

Proprietar:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil interimar:

Gregoriu Maior.

Cursul pietei Braşov
din 25 Decembrie st. n. 1891

Stancote româneşti	Cump.	9.25	Vând.	9.29
Argintă românească	"	9.25	"	9.25
Napoleon-d'or	"	9.82	"	9.85
Lire turcească	"	10.68	"	10.68
Imperial	"	9.56	"	9.61
Galbini	"	5.45	"	5.50
Suble ruseşti	"	112.	"	118.1/2
Măci germane	"	57.40	"	57.90
Discountul 6—8% pe an.	"		"	

PUBLICAȚIUNE.

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscută prin această, că are

31 posturi de Ingineri vacante

la Serviciul de Intreținere din București, Craiova, Pitești, Buzău, Galați și Iași.

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a prezenta cererile D-lor în scris la adresa Direcțiunii

generale a Căilor Ferate Române, Serviciul P. la București cel mult până la 15 Ianuarie 1892 st. nou cu arătarea adresei D-lor exactă și anexându-le documentele următoare:

- 1) Diploma sau Certificat de terminarea studiilor a unei școle speciale de Ingineri.
- 2) Certificat de serviciu.
- 3) Act de naștere.
- 4) Act de căsătorie (decă e căsătorit) și de naștere al soției, precum și eventuală ale copiilor.
- 5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informații mai detaliate doritorii se vor adresa în scris sau verbal la Șeful Serviciului de Intreținere C. F. R., București, Calea Victoriei Nr. 124.

724—13.

Nr. 15365—1891

PUBLICAȚIUNE.

Prin concludul din 10 a l. c. a statorit reprezentanța comunală pentru an. 1892 următorul conspect asupra viriliștilor orașenești:

Nr. curent.	Nr. casei.	Numele.	Caracterul.	Darea				Observațiune.	Nr. curent.	Nr. casei.	Numele.	Caracterul.	Darea				Observațiune.
				simplă		duplă							simplă		duplă		
				fl.	cr.	fl.	cr.						fl.	cr.	fl.	cr.	
1	14	Instit. gen. braşov. de păstr.		4965	09				74	226	Biserica ev. Bartholomei		544	45			
2	16	Eduard Kamner	ferariu	1744	37	3488	74	membru al	75	557	Fundațiunea Parter Zeides		534	60			
3	101	Prima bancă transilvană		2923	97			camerei	76	602	Dr. Friederich Schwarz	medic	261	90	523	80	
4	7	Carl Czell	spiter	1255	98	2511	96	comerciale	77	515a	Victor de Maurer	dir. de bancă	255	45	510	90	membru al
5	72	Iohan König	morar	1147	35	2294	70	"	78	563	Bogdan Andor	notar de trib.	510	30			camerei
6	25	Iosef Kanig de Plekersfeld	jude în pens.	1040	84	2081	68	"	79	4	Biserica rom. catholică		504	38			
7	30	Dr. Iosef Fabritius	medic	793	—	1586	—	"	80	517	Dr. Victor Bachmayer	poses. de casă	251	80	503	60	
8	1a	Instit. generală de pensiune		1562	59			"	81	391	Iuliu Jekel	avocat	242	65	485	30	
9	518a	Spit. femeilor ev. sêrace		1363	17			"	82	11	Eduard Weiss	hotelier	483	25			
10	537	Mihael Fleischer	fabr. de salam	656	79 1/2	1313	59	"	83	675	Adolf Honigberger	spiter	239	60	479	20	
11	56	Fil. s.jc. de acți p. ind. de zah.	Braşov	1239	66			"	84	549	August Reich	avocat	239	51	479	02	
12	97	Iuliu Müller	comersant	588	50	1177	—	"	85	33	Dr. Eugen de Trauschenfels	poses. de casă	237	34	474		
13	497	Iosef Mayer	avocat	580	73	1161	46	"	86	323	Carl Hornung senior	spiter	234	38	468	68	
14	7	Dr. Wilhelm Czell	fabricant	561	61	1123	22	"	87	366	Traugott Zeidner	măcelar	464	75			
15	648	Luise de Brenenberg	poses. de case	1102	89			"	88	467	Dr. Eduard Gusbeth	medic	230	23	460	76	
16	540	Heloise Fabricius	poses. de casă	1076	88			"	89	100	Societatea jococariilor		458	10			
17	478	Fried Czell jun.	fabricant	1040	37			"	90	309	Pap István	comersante	226	88	453	46	
18	95	Theocar Alexi	tipograf	507	15	1014	30	"	91	34	Reun. braşovă de anticip.		438	32			
19	22	Dr. Aurel Mureşianu	redactor	499	12	998	24	"	92	499	Dr. Vajna Gábor	avocat	219	05	438	76	
20	171	Friederich Ridely	privatier	974	68			"	93	43	Iosifine Arzt	poses. de case	435	93			
21	19	Thomas Langer	jude în pens.	488	46	968	92	"	94	9	Lagnacz Beer	mobiliar	430	83		10	
22	168	Martin Tartler	poses. de case	953	32			"	95	487	Leopold Adler	fotograf	426	69			
23	568	Iosef Maager	notar p. reg.	467	09	934	18	"	96	602	Iuliu Römer	profesor	209	95	419		
24	315	Mihail Korodi	poses. de case	465	55	931	10	"	97	408	Carl Lamberger sen.	comersant	419	48		90	
25	483	Iosef Prendtner	morar	465	33	930	66	"	98	6	Franz Ludvig	hotelier	409	—			
26	349	Friederich Czell senior	fabricant	905	51			"	99	609	Friedrich Binder	comersant	404	27			
27	23	George Ioanides	"	904	23			"	100	234	Franz Herfurth	privatier	404	25			
28	1b	Diamandi Manole	comersant	448	—	896	—	"									
29	2	Reun. austr. ung. a ampoi.		886	64			"									
30	1388	Biserica Sf. Nicolae		885	75			"									
31	488	Dr. Ferdinand Otroban	medic	427	—	854	—	"									
32	90	Legatul Iugaianu		840	70			"									
33	330	Gottlieb Schlandt	pielar	417	68	835	36	"									
34	95	Michael Teutsch	cojocar	417	64	835	28	"									
35	559	Iosef Lasady	comersant	416	09	832	18	"									
36	6	Gerő Lazar	"	413	90	827	80	"									
37	54	Iohan Habermann	berar	818	08			"									
38	13	B. G. Popă	comersant	389	71	779	42	"									
39	311	Wilhelm Jekel	fabricant	778	80			"									
40	345	Georg Dück	pres. de trib.	384	47	768	94	"									
41	677	Martin Copony	fabricant	380	89	761	78	"									
42	519	Heinrich Zeidner	librar	761	46			"									
43	1383	Andrei Popovici	comersant	746	82			"									
44	554	Carl Fabricius	"	360	39	720	78	"									
45	1a	Alexander Drechsler	cafetier	716	24			"									
46	552	Rosa Mandel	poses. de casă	713	43			"									
47	441	Wilhelm Paul	morar	707	08			"									
48	68	Ioan Duşoiu	comersant	347	32	694	64	"									
49	332	Nagy István	poses. de casă	332	93	665	86	"									
50	616	Gustav Schiel	predicator	331	91	663	82	"									
51	2	Fond. rom. cat. de studii		663	79			"									
52	615	Petru Nemeş	not. r. public	330	60	661	20	"									
53	10	Charlota de Schobeln	poses. de casă	658	84			"									
54	537	Heinrich Hiemesch	fabricant	656	79			"									
55	1378	Eforia şcolilor române		653	55			"									
56	541	Iuliu de Brennerberg	ases. r. de trib.	325	23	650	46	"									
57	360	Franz Stenner	redactor	321	65	643	30	"									
58	66	Biserica ev. din cetate		642	79			"									
59	558	Biserica gr. orientală		641	09			"									
60	106	Constantin Steriu	pos. de păm.	639	34			"									
61	553	Carl Gärtner	protoinginer	618	85	637	70	"									
62	326	Iosef de Remenyik	cassar	303	80			"									
63	666	Iosif Puşcariu	avocat	297	70	595	40	"									
64	213	Friederich Honigberger	privatier	590	72			"									
65	200	Paul Stenner	"	588	20			"									
66	485	Wilhelm Schmidts	avocat	291	78	583	56	"									
67	574	Friederich Pellionis	morar	290	46	580	92	"									
68	312	Simion Demianu	avocat	288	24	576	48	"									
69	12	Albert Schmidt	privatier	572	75			"									
70	344	Friederich Hennig	pos. de păm.	570	86			"									
71	405	Iuliu Gmeiner	comersant	281	77	563	54	"									
72	314	Iuliu Bachmayer	avocat	278	64	557	28	"									
73	561	Iosifine de Trauschenfels	poses. de casă	557	—			"									

S u p l e n ț i .

1	524	Laura Thies	poses. de case	401	93		
2	421	Carl Schnell	avocat	200	45	400	90
3	91	Carl Adam	avocat	197	13	394	26
4	139	Martin Fromm	morar	393	97		
5	15	Friederich Hügel	morar	393	50		
6	406	Iosef Dück	pielar	185	66	393	32
7	1	Samuel Mark	poses. de casă	387	22		
8	493	Emil după Lina Wächter	poses. de casă	385	58		
9	46	Eduard Kugler	spiter	189	90	379	80
10	577	Emil de Gyertyánffy	comersant	378	10		
11	143	Carl Schuster	spiter	188	38	376	76
12	395	Dr. Ignatz Weiss	avocat	187	80	374	—
13	561	Iacob Adler	schimb. de b.	370	50		
14	577	Carl Resch	poses. de casă	369	75		
15	532	Dr. Friederich Tartler	medic	183	51	367	02
16	135	Wilhelmine Hornung	poses. de casă	365	22		
17	140	Friederich Salmen	dulgher	364	94		
18	636	Iohan Thrul	ştrinfar	364	79		
19	388	Carl Kenyeres	fabricant	364	68		
20	516	Helene de Gyertyánffy	poses. de casă	364	50		
21	532	Henriette Siegens	văd. de pânar	363	75		
22	34	Biserica grecească		362	05		
23	554	Gustav Fabritius	comersante	360	39		
24	552	Wolfgang Schütz	comersant	360	31		
25	1396	Andrei Buntoiu	comersant	359	69		
26	343	Dr. Wilhelm Fink	medic	178	33	356	66
27	247	Samuel Helwig	privatier	176	98	353	96
28	423	Ema Schneider	poses. de casă	349	90		
29	61	Constantin Sotir	poses. de casă	346	36		
30	1390	Ioan Petric	protopresbit.	172	26	344	52
31	324	Catarina Emanuel,	poses. de casă	345	01		
32	539	Alexine Iekelius	poses. de casă	343	02		
33	657	Frauz Socek	pantofar	338	14		
34	567	Traugott Stamm	comersant	337	78		
35	233	George Boambent	poses. de casă	334	04		